

Marion van de Coolwijk

Het verdwenen paard

δ

HOOFDSTUK 1

Een manege in het dorp

Schiet nu eens op, Marloes! Straks zijn we te laat bij de manege! Imke leunt met haar handen op het tuinhek en wenkt haar tweelingzusje.

Vol ongeduld zwaait ze haar tas over haar schouder.

Kom nou! roept ze nogmaals.

In de deuropening verschijnt een blond meisje. Ze lijkt precies op Imke. Ze draagt een beige paardrijbroek met hoge, zwarte laarzen. Haar krullende haar is opgebonden tot een paardenstaart en op haar hoofd draagt ze een zwartfluwelen cap. Ze doet de deur achter zich dicht en zegt: Ja, ja, ik ben er al!

Wat heb jij opeens een haast, zeg! Je zou er haast wat van denken!

Imke lacht. Ze draait zich om en giechelt: Ik wil nu eenmaal niets missen van onze ponyrijlessen!

De meisjes steken de weg over en lopen in de richting van de manege.

Imke draagt net zo'n paardrijbroek als haar zus en ook haar cap ziet er precies hetzelfde uit als die van Marloes.

De meeste mensen hebben de grootste moeite de twee zusjes uit elkaar te houden, maar als je ze beter kent, merk je al snel dat Marloes en Imke twee totaal verschillende meiden zijn.

Marloes is rustig en dol op lezen. Ze kan goed leren en haalt op school altijd hoge cijfers.

Imke daarentegen, is een echte wildebras. Ze speelt graag op straat met andere kinderen en haalt vaak

kattenkwaad uit. Leren is niet haar sterkste kant. Maar ze is wel heel slim. Op school kan ze maar met moeite meekomen. De meester geeft haar af en toe extra werk mee naar huis, maar het interesseert Imke niet echt veel. Ze kan haar gedachten toch niet bij de les houden.

Imke is vastbesloten later bij de politie te gaan werken, net als haar vader.

Meneer Zevenaar is rechercheur van politie in de nabijgelegen stad. Het is een drukke baan en hij is dan ook veel van huis.

Imke en Marloes zien hun vader maar af en toe. Ze begrijpen dat er ontzettend veel werk te doen is voor de politie in de grote stad. Daarom vinden ze het niet zo heel erg. Eigenlijk is het best wel spannend als je vader bij de politie werkt. Dan hoor je nog eens wat. Meneer Zevenaar kan prachtig vertellen over zijn werk. Als er een politiezaak is opgelost, horen de kinderen dat natuurlijk uit de eerste hand.

Imke is gek op de spannende verhalen van haar vader. Maar de twee zusjes hebben zelf ook al een paar mysteries opgelost.

Samen met Tanja en Katja Vierslag, hun buurmeisjes, vormen ze het detectivebureau 'de vier speurneuzen'. Ze hebben hun vader al een aantal keren goed kunnen helpen FZie: De vier speurneuzen. De geheimzinnige bewaker en De vier speurneuzen. Het spookhuis. Hun detectivebureau heeft zelfs al een keer in de krant gestaan.

Het is woensdagmiddag en de meisjes hebben vrij van school. Imke en Marloes hebben sinds kort ponyrijles

op de nieuwe manege in het dorp.

Een aantal maanden geleden zagen de kinderen dat er aan de rand van het dorp een grote manege werd gebouwd. Iedere dag als ze naar school gingen, liepen Marloes, Imke, Katja en Tanja langs het bouwterrein. Dan zagen ze dat de stallen en het woonhuis achter de stallen razend snel werden gebouwd. In een mum van tijd was de manege klaar. Alle bewoners van het dorp werden uitgenodigd voor het grote openingsfeest en iedereen die rijlessen wilde nemen, kreeg een flinke korting op de eerste tien lessen.

Imke en Marloes mochten, na lang aandringen, van hun ouders een aantal lessen nemen om te zien of ze het leuk vonden. Ze hebben nu al vijf lessen gehad en zijn dol enthousiast.

Vooraf Imke kan er maar niet genoeg van krijgen. De instructeur heeft gezegd dat ze wel aanleg voor ponyrijden heeft. Nu vertelt Imke vol trots aan iedereen, dat zij al een echte amazone aan het worden is.

Tanja en Katja zijn wel een beetje jaloers op de twee zusjes. Zij mogen voorlopig nog niet op ponyrijles. Tanja zit op jazzballet en Katja zit sinds kort op judoles. Daarom vinden meneer en mevrouw Vierslag het beter eerst die lessen af te maken. Je kunt niet alles tegelijk doen, heeft mevrouw Vierslag gezegd en daar zijn Tanja en Katja het eigenlijk wel mee eens.

Als Imke en Marloes bij de manege aankomen, zien ze dat de pony's al klaarstaan om opgezadeld te worden. Zie je nu wel! roept Imke boos. Ze zijn al begonnen. Jij ook altijd met je getreuzel!

Marloes steekt haar tong uit en zegt: Alsof jij nooit te laat bent! Poe!

Imke en Marloes lopen ieder naar hun eigen pony en beginnen met opzadelen.

Een grote, blonde jongen komt naar hen toelopen.

Zo, dames! Zijn jullie daar eindelijk? Ik dacht al dat jullie niet meer zouden komen!

Marloes en Imke draaien zich om en kijken de jongen aan.

Imke zucht en zegt: Als het aan haar had gelegen... en ze wijst op haar zus, dan waren we hier nog niet geweest.

De jongen lacht en legt zijn arm om haar schouder.

Imke slaat verlegen haar ogen neer en schuifelt met haar voeten heen en weer.

Nou, ik ben blij dat jullie er zijn. Ik kan vandaag wel wat extra hulp gebruiken! zegt de jongen vriendelijk.

Imke en Marloes kijken hem verbaasd aan. Hoe kunnen zij hem nu helpen? Ze hebben pas vijf lessen gehad.

De jongen slaat zijn andere arm om de schouders van Marloes en zegt: Vandaag komt de baas een kijkje nemen op de manege. Dat weten jullie misschien niet, maar dat is voor mij heel belangrijk. Ik ben hier namelijk aangenomen met twee maanden proeftijd.

Die twee maanden zijn nu om en vandaag hoor ik of ik hier mag blijven werken. Ik denk dat meneer De Vorst, voordat hij mij voor vast aanneemt, extra goed zal opletten hoe ik lesgeef. En misschien vraagt hij jullie wel hoe het gaat.

Imke doet een stap achteruit en roept:

Ooo, maar dan vertellen we hem gewoon de waarheid, nietwaar Marloes?

Haar zus knikt.

De jongen lacht en vraagt: En dat is?
Marloes en Imke lopen naar de pony's en grinniken.
Dat zul je wel merken, Johan.
Even later lopen de meisjes met de opgezadelde pony's naar de buitenmanege.
Dat is een grote rechthoek met zand erin, waarin de pony's rondjes moeten lopen.
Er zijn nog vier andere kinderen aanwezig, drie jongens en één meisje.
Johan geeft op woensdag les aan zes kinderen. Hij doet het met veel plezier en de kinderen vinden dat hij het fantastisch doet. Ze hopen maar dat meneer De Vorst Johan een vaste baan geeft.
Als ze een tijdje hebben gereden, komt er een grote, grijze auto het terrein van de manege oprijden.
De kinderen wenden hun pony's en kijken hoe de wagen wordt geparkeerd.
Johan wenkt dat ze moeten doorgaan met de les en loopt dan zelf naar de grijze auto toe.
Imke stuurt haar pony naar de hoek van de buitenmanege en kijkt gespannen toe wat er gaat gebeuren.
Marloes komt naast haar staan en zegt: Niet doen, suffie! We moeten gewoon doorgaan, zei Johan. We moeten laten zien dat we het goed kunnen.
Kom mee! Ze pakt de teugels van Imkes pony en trekt haar weg.
Imke knikt en stuurt haar pony weer achter de andere pony's, maar haar ogen houden de auto goed in de gaten. Ze is benieuwd wie die meneer De Vorst is.
Het autoportier gaat langzaam open en een dikke,

kalende man stapt uit.

Hij draagt een donkerbruin kostuum met een groene stropdas. Een donkere zonnebril verbergt zijn gezicht.

Johan loopt naar hem toe en steekt zijn hand uit.

De man doet net of hij het niet ziet en steekt een dikke sigaar op. De brandende lucifer gooit hij achteloos over zijn schouder vlak bij het stro, dat op de grond ligt.

De kinderen zien dat Johan iets tegen de man zegt en op de lucifer wijst.

De man haalt zijn schouders op en loopt naar de buitenmanege.

Johan blijft verbouwereerd staan. Immers, door zoiets doms zou je zo brand kunnen krijgen!

Zodra de kinderen merken dat de man naar hen toe komt, beginnen ze ijverig hun best te doen.

Heel geconcentreerd rijden ze hun rondjes. Ze letten goed op dat ze rechtop zitten en hun hakken naar beneden houden. Ze voelen de ogen van de man in hun rug priemen.

De man leunt over het hek en kijkt toe. Het lijkt een eeuwigheid te duren, maar uiteindelijk draait hij zich om en loopt naar Johan, die nog steeds staat te wachten. Hij wenkt hem naar binnen en samen lopen ze het woonhuis in.

Een van de stalknechten, Peter, komt de kinderen nu lesgeven.

Pas na tien minuten gaat de deur van het huis open en stapt de man naar buiten.

Johan staat in de deuropening en geeft hem een hand. Zijn gezicht staat ernstig.

Samen lopen ze naar de grijze wagen en even later

rijdt meneer De Vorst met een vaart het terrein af. Grote stofwolken waaien op als de wagen de weg oprijdt.

Johan houdt zijn handen voor zijn gezicht.

Proestend van al dat stof loopt hij naar de kinderen.

Ze hebben inmiddels hun pony's halt laten houden en kijken gespannen naar het gezicht van Johan.

Wat heeft meneer De Vorst gezegd? Mag hij blijven?

Bij het hek van de buitenmanege blijft Johan staan.

Zijn handen houden de bovenste balk vast en met zijn voeten draait hij kuiltjes in het zand. Heel langzaam heft hij zijn hoofd op en fluistert: Tja, jongens en meisjes... ik moet jullie iets zeggen.

Het is nu heel stil in de buitenmanege.

De kinderen houden hun adem in.

Johan gaat verder: Zoals jullie weten, was dat meneer De Vorst. Hij is de baas van deze manege, maar hij kan zelf niet altijd aanwezig zijn in verband met andere belangrijke zaken.

Er staat een mooi woonhuis op dit terrein, en meneer De Vorst zocht een bedrijfsleider voor zijn manege, die daar kon wonen. Ik ben de afgelopen twee maanden alleen maar rijinstructeur geweest en hij vindt dat dat wel lang genoeg is geweest...

De kinderen schrikken. Wat is dit nu? Moet Johan weg?

Ho, ho! Niet schrikken, want ik ben nog niet klaar met mijn verhaal, roept Johan. Meneer De Vorst heeft net een heel goede bedrijfsleider gevonden en vanaf morgen zal die hier zijn intrek nemen. Ik mag wel opschieten, anders ben ik nooit op tijd met verhuizen. Ik heb nog een boel in te pakken, voordat ik hier kom wonen.

Het is doodstil in de buitenmanege. Zelfs de paarden

maken geen geluid.

Imke is de eerste die de stilte verbreekt. Ze stamelt:

Bedoel je... dat... jij!

Verder komt ze niet, want Johan klimt op

het hek en schreeuwt: Mag ik u even voorstellen?

De nieuwe bedrijfsleider en instructeur:

Johan de Vries. Aangenaam!

Er breekt een oorverdovend lawaai los. De kinderen beginnen luidkeels te schreeuwen en gooien hun cap in

de lucht van blijdschap. Dat is nog eens goed nieuws.

Nu kunnen ze altijd bij de manege langs komen.

Misschien mogen ze komen helpen in de stallen.

Imke en Marloes zijn ook heel blij dat Johan hun instructeur blijft.

Zadelen jullie snel de pony's af en borstel ze maar eens extra goed, dan haal ik limonade en iets lekkers.

Dit is wel een feestje waard! roept Johan en

een halfuurtje later zitten ze met z'n allen aan

een lange keukentafel achter een groot stuk gebak en limonade.

Ook de stalknechten zijn aanwezig. Johan heeft ze verteld, dat hij hun nieuwe baas wordt en Frank en Peter zijn daar dik tevreden mee.

Marloes geeft Imke een knipoog en fluistert:

Nu kun je iedere dag naar je lieve Johan toe.

Meteen krijgt ze van Imke een schop tegen haar been.

Au! roept Marloes boos.

Johan kijkt Marloes verbaasd aan. Wat is er met jou aan de hand? vraagt hij.

Marloes wrijft over haar been en antwoordt:

O, niets. Waarschijnlijk een paardenvlieg!

Met een rood hoofd eten Marloes en Imke hun gebak op.

HOOFDSTUK 2

Naar de manege

Mevrouw Zevenaar zet de schaal met aardappelen op tafel en zegt: Zo! En laat dan nu maar eens horen, wat jullie te vertellen hebben.

Imke en Marloes beginnen tegelijk te praten.

Meneer Zevenaar steekt zijn handen in de lucht en jammert: Dames, dames, niet door elkaar.

Laat Marloes maar beginnen, Imke, dan maak jij het verhaal af. Goed?

Imke knikt en begint te eten, terwijl Marloes vertelt.

Ze luistert goed, of haar zus niets overslaat.

Tonka, de herdershond, komt er gezellig bij zitten en spitst haar oren. Ze woont al een tijdje bij de tweeling. Tonka is een echte politiehond, ze heeft hiervoor een opleiding gehad. Maar Tonka redde het niet bij de politie. Daarom mocht de vader van Imke en Marloes Tonka meenemen naar huis, zodat het detectivebureau ‘de vier speurneuzen’ er een slimme hulp bij heeft gekregen. Als Marloes aan het vertellen is, luistert ze altijd mee.

Imke aait in gedachten verzonken over haar kop.

Ze denkt aan Johan! Ze is blij dat hij op de manege komt wonen. Nu kan ze iedere dag een praatje met hem maken.

Plotseling wordt ze aangestoten door Marloes.

Hé! Zit je te dromen? Jij zou toch verder vertellen?

Meneer en mevrouw Zevenaar kijken Imke aan.

Langzaam worden haar wangen rood en ze begint zenuwachtig aan het tafelkleed te frunniken.